

3. Сладкий Д. Національна ідентичність як фактор національної та міжнародної безпеки, взято з: https://ipiend.gov.ua/wpcontent/uploads/2018/07/sladkyi_natsionalna.pdf

Карпенко Надія Олександрівна

*доцент закладу вищої освіти кафедри мовної та профільної підготовки підготовки ННІМО ХНУ імені В.Н. Каразіна,
кандидат філологічних наук, доцент
e-mail: nkarpenko1983@gmail.com*

МОВНА ПІДГОТОВКА ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ

З огляду на те, що академічна мобільність є важливим принципом глобалізації, то можливість навчання в Україні іноземних здобувачів вищої освіти сприяє утвердженню її авторитету в міжнародному співтоваристві. Інтегруючись у світовий освітній простір, українські ЗВО зацікавлені в наданні якісних освітніх послуг іноземним студентам із урахуванням національних інтересів.

Вивчення української мови є одним із основних чинників успішного навчання іноземних студентів у закладах вищої освіти України, зокрема і серед студентів у групах із англomовною формою навчання. Крім того, володіння українською мовою забезпечує їхню інтеграцію в українське суспільство. У зв'язку з цим проблема навчання української мови студентів-іноземців є актуальною.

Уповноважений із захисту державної мови Т.Д. Кремінь стверджує, що «українська мова буде визнана мовою міжнародного спілкування, стане офіційною мовою ЄС та отримає нові можливості для вивчення і популяризації за кордоном» [2]. Факти засвідчують, що вивчення української мови активізується не лише серед українців (національна свідомість українців посилюється, мова є чинником національної консолідації), а також і серед іноземців, які перебувають як в Україні, так і поза її межами.

Для студентів-іноземців англomовної форми навчання вивчення української мови, з одного боку, є обов'язковим компонентом освіти, який забезпечує оволодіння практичними фаховими навичками, з іншого – є необхідним чинником соціальної адаптації.

Мовна підготовка передбачає посилення практичної спрямованості навчання іноземних здобувачів вищої освіти, розвиток їхніх умінь і навичок у всіх видах мовленнєвої діяльності, застосування отриманих знань на практиці, формування соціокультурної компетенції. Володіння українською мовою дозволяє студентам-іноземцям отримати не лише лінгвістичні, а й соціокультурні знання, зрозуміти українську духовність та культуру, оволодіти неформальними стилями спілкування.

У зв'язку з цим у мовній освіті провідного значення набувають такі форми навчання, що сприяють залученості до освітнього процесу кожного студента, активізують спілкування та сприяють формуванню зацікавленості й мотивації до вивчення української мови.

Слушно зазначають дослідниці О.О. Стадніченко, Ю.В. Ласкава, О.О. Шульга, що «сучасний професійно орієнтований підхід до вивчення української мови передбачає формування в студентів-іноземців здібності іншомовного спілкування у конкретних професійних, ділових і наукових сферах. Підготовка фахівців полягає у формуванні таких комунікативних умінь та навичок, які дають змогу ефективно реалізовувати професійні контакти українською мовою в різних галузях та ситуаціях» [1].

Мовна підготовка іноземних студентів – це скоординований, спланований і послідовний комплекс навчально-тренувальних заходів, спрямованих на вивчення української мови в обов'язковому, необхідному для подальшої професійної діяльності та здійснення спілкування в соціально-побутовій і соціально-культурній сферах.

Література

1. Стадніченко О., Ласкава Ю., Шульга О. Особливості викладання української мови як іноземної для студентів-іноземців у закладах вищої освіти. Академічні візії. Серія "Педагогічні науки". 2023. № 15.

2. Українська буде визнана мовою міжнародного спілкування.
URL: <https://uacenter.media/the-ukrainian-word-is-immortal/133598-ukrains-ka-bude-viznana-movoyu-m-zhnarodnogo-sp-lkuvannya.html> (3 серпня 2024).

Кібенко Любов Михайлівна

старший викладач кафедри європейських мов ХДБТУ

e-mail: kibenkolubov57@gmail.com

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ДО РОЛІ ВИКЛАДАЧА В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Роль викладача в сучасному освітньому середовищі постійно змінюється. У традиційному освітньому середовищі викладач був переважно джерелом знань, який передавав свої знання здобувачам освіти, однак в умовах сучасності його обов'язки набули ширших можливостей: він тепер є наставником, ментором, фасилітатором та коучем; створює умови для того, щоб здобувач мав можливість працювати зі своїм досвідом, розвивати комунікативні та організаційні навички, планувати дослідницьку діяльність, ухвалювати рішення й нести за них відповідальність, активізувати і стимулювати процес індивідуального просування в системі освіти.

Сучасні виклики та зміни в соціальному й економічному оточенні вимагають прогресивних змін у системі вищої освіти. Освіта повинна готувати здобувачів не лише до успішної кар'єри, а й до активної участі в суспільстві та розв'язання соціальних проблем. Якісна освіта є одним зі стовпів Порядку денного зі сталого розвитку Організації Об'єднаних Націй на період до 2030 року, метою якого є забезпечення справедливої якісної освіти та сприяння можливостям навчання протягом усього життя для всіх [2]. Для того, щоб і надалі бути ефективними як лектори, наставники чи фасилітатори, а також для того, щоб продовжувати підтримувати процеси дослідження та